

L'amor pot vèncer la indiferència

Romà Casanova, bisbe de Vic

El tema dels migrants i refugiats és per a la societat un tema preocupant; fins i tot esdevé *causa belli* en l'àmbit polític. L'Església no resta indiferent al fenomen de la migració; de fet, el darrer diumenge del mes de setembre celebra la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat —la d'enguany és la cent dotzena edició!—. Perquè els migrants i els refugiats són persones, amb una dignitat inalienable, i, com a tals, tenen el dret a migrar cercant un futur digne per a ells i les seves famílies. Dret encara més clar quan són obligats a fer-ho a causa de conflictes bèl·lics, pobresa, violència, persecució o altres tragèdies; sense oblidar, evidentment, el dret a no migrar, perquè les condicions de vida en els seus llocs d'origen siguin dignes.

Els cristians som cridats a mirar el rostre concret de cada migrant, especialment dels infants, i a respondre amb acolliment, amor i esperança

El missatge del sant pare Lleó per a la jornada d'aquest any posa la mirada en «els menors directament implicats en l'experiència de la migració i de la fugida de la seva terra». Ells són els més vulnerables en el procés migratori; sobretot quan hi ha la pèrdua dels pares o familiars o quan sofreixen la situació tràgica de ser separats dels seus pares a causa de la repatriació.

Som immersos en la complexa situació de Ceuta, amb gran presència de menors entre els migrants que van accedir a aquesta ciutat. A més, entre nosaltres, encara tenim el dol per la mort d'una persona, a Manresa, per agressió d'uns menors. Aquestes coses i altres fan remoure la nostra percepció sobre la migració, veient-la massa sovint des de l'aspecte de la violència i la inseguretat, oblidant altres aspectes positius que els vinguts de fora ens aporten.

Els cristians no podem oblidar aquelles paraules de Jesús: *Era foraster i em vau acollir* (Mt 25,35), i aquelles altres: *Els qui acullen un nen així en el meu nom m'acullen a mi* (Mt 18,5). El Papa ens fa una crida a «obrir els ulls i el cor per escoltar atentament la història, les pors i els somnis de cadascun d'ells, superant aquesta indiferència que redueix l'ésser humà a una estadística que no ens afecta directament».

Les comunitats cristianes, en aquest moment de la història, quan el clam dels migrants, concretament dels infants i adolescents, se sent amb força, som cridats a ser signes vius i creïbles de l'Evangeli. No podem restar en la indiferència, pensant que és qüestió d'altres, sinó que hem de passar clarament a l'actitud d'acolliment, amb paraules i fets. Hem de ser els qui miren el rostre real de tota persona que truca a la porta de la nostra societat. «Tota la comunitat cristiana és cridada a reconèixer els infants migrants com a fills seus i a apropar-se a la història concreta de cadascú». L'acolliment i la integració dels infants i joves és clau per al nostre futur com a societat. Hem de ser testimonis clars que l'amor és l'únic que pot obrir l'esdevenidor amb esperança i vèncer la indiferència. Com sempre, tot és qüestió de sortir del nostre egoisme per abocar-nos a l'amor i al servei dels altres, assenyaladament dels més pobres i necessitats.

